

Дело C-86/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

18 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Krajský soud v Brně (Чешка република)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 януари 2020 г.

Жалбоподател:

Vinařství U Kapličky s.r.o.

Ответник:

Státní zemědělská a potravinářská inspekce

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно, Чешка република) [...] по делото със страни

жалбоподател: **Vinařství U Kapličky s.r.o.**, [...] [...]

ответник: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát** [...] Бърно

образувано по жалба срещу решението на ответника от 4 август 2016 г. [...]

определи следното:

I. Отправя до Съда на Европейския съюз следните **преюдициални въпроси:**

- 1) Трябва ли документ V I 1 — издаден въз основа на Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор — съдържащ сертификат от одобрен национален орган от трета държава, че продуктът е произведен чрез използване на енологични практики, които са препоръчани и публикувани от OIV [Международната организация по лозарство и винарство] или разрешени от Общността, да се счита само за административно изискване за вноса на вина на територията на Европейския съюз?
- 2) Допуска ли правото на Съюза национално правило, съгласно което лицето, търгуващо с внасяно от Молдова вино, може да се освободи от отговорност за административно нарушение, изразяващо се в предлагане на пазара на вино, приготвено чрез използване на неразрешени в Европейския съюз енологични практики, ако националните органи не са оборили по отношение на това лице презумпцията, че виното е било произведено чрез използване на разрешени от Европейския съюз енологични практики, която презумпция лицето е можело да възприеме въз основа на документ V I 1, издаден от молдовските органи в съответствие с Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор?

II. Спира производството. [ориг. 2]

Мотиви:

I. Предмет на производството

1. С решение на Státní zemědělská a potravinářská inspekce (Държавна инспекция по земеделие и храни, Чешка република), Inspektorát v Brně (Инспекторат в Бърно) от 14 януари 2016 г. [...] (наричано по-нататък „първоинстанционното решение“) жалбоподателят е признат за виновен за извършване на административни нарушения по член 39, параграф 1, буква ff) от Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství (Закон № 321/2004 за лозарството и винарството) в действащата редакция към 31 март 2017 г. (наричан по-нататък „Закон № 321/2004“). На жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2 100 000 чешки крони (CZK)

и същият е задължен да възстанови разходите за лабораторен анализ в размер на 86 420 CZK. Извършените от жалбоподателя нарушения се изразявали в предлагане на пазара на вино с произход от Молдова, което било приготвено чрез използване на неразрешени енологични практики, и по този начин бил нарушен член 80, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (наричан по-нататък „Регламент № 1308/2013“). В някои случаи жалбоподателят нарушил също член 80, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013, съгласно който на пазара в Съюза такива продукти не може да се предлагат и ако те не съответстват на правилата, установени в приложение VIII, допускащи повишаване на естественото алкохолно съдържание, което не надхвърля граничната стойност от 3 обемни процента. Жалбоподателят подава жалба срещу първоинстанционното решение, която ответникът (наричан по-нататък „противната страна“) отхвърля с решение от 4 август 2016 г. [...] (наричано по-нататък „обжалваното решение“), оставяйки в сила първоинстанционното решение.

2. Жалбоподателят обжалва това решение като в жалбата по-специално твърди, че противната страна не е разгледала в достатъчна степен изтъкнатото от него оневиняващо обстоятелство (за освобождаването от отговорност за посоченото административно нарушение). Жалбоподателят счита за оневиняващо обстоятелство факта, че виното е придружавано с документи V I 1, издадени от молдовските органи въз основа на Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор (наричан по-нататък „Регламент № 555/2008“). Виното съответно преминало проверка от държавен орган, одобрен от Европейския съюз. В това отношение в административното производство жалбоподателят иска да се съберат доказателства чрез документи V I 1, отнасящи се за конкретни проверени вина.
3. Противната страна не събира в административното производство доказателства чрез документите V I 1 (и дори не иска от жалбоподателя тези документи), тъй като заключава, че позоваването на документите V I 1 (без жалбоподателят да подлага на лабораторен анализ партиди от доставеното вино) не може да бъде достатъчно условие за освобождаване от отговорност за твърдяното административно нарушение.
4. В решение от 26 април 2018 г. [...] Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно) стига до извода, че в разглеждания случай по принцип не е изключена възможността, за да се освободи от отговорност за административно нарушение, жалбоподателят да се позова на документ V I 1. Ако одобреният

орган от трета страна сертифицира в документ V I 1, че продуктът е произведен чрез използване на разрешени в Европейския съюз енологични практики, то лицето, търгуващо с виното, за което се отнася този документ, може да счита този сертификат за отговарящ на истината. Krajský soud (Окръжен съд) посочва и други обстоятелства, които трябва да се разгледат, за да се установи дали жалбоподателят действително се освобождава от отговорност, и в резултат заключава, че това е невъзможно да се установи поради липсата в административните актове на еднозначни фактически констатации. Окръжният съд отменя обжалваното решение и връща случая на противната страна за ново разглеждане.

5. Впоследствие, въз основа на касационна жалба от противната страна, с решение от 16 август 2018 г. Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република) [...] отменя решението на Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно) от 26 април 2018 г. [...] и му връща делото за ново разглеждане. Върховният административен съд стига до извода, че представянето документ V I 1 не е достатъчно за освобождаване от отговорност. Що се отнася до естеството на този документ, този съд счита, че той представлява само административно разрешение за внос на съответното вино на територията Европейския съюз. **[ориг. 3]**
6. След това, въз основа на това обвързващо правно становище, с решение от 21 ноември 2018 г. Krajský soud (Окръжен съд) отхвърля жалбата [...]. Подадената впоследствие касационна жалба също е отхвърлена от Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) с решение от 27 март 2019 г. [...]. Въз основа на конституционната жалба, подадена от жалбоподателя, тези две решения обаче са отменени с решение на Ústavní soud (Конституционен съд, Чешка република) на 5 септември 2019 г. [...]. Ústavní soud (Конституционен съд) констатира преди всички, че е нарушено правото на жалбоподателя на справедлив процес, тъй като Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) отхвърлил правното становище на окръжния съд относно обвързващата сила на сертификата, съдържащ се в документ V I 1, който е инструмент от правото на Съюза, въпреки че според Ústavní soud (Конституционен съд) Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) е могъл да направи това само след отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

II. Релевантна правна уредба

7. В основата на оплакванията в жалбата, за които се отнасят отправените преюдициални въпроси, стои тълкуването и прилагането на националната правна уредба относно оневиняването (относно освобождаването от обективна отговорност за административно нарушение, тоест отговорност без оглед на вината), което до голяма степен вече е извършил за нуждите на настоящия случай Ústavní soud (Конституционен съд) в посоченото по-горе решение. Тук става въпрос само за национална правна уредба, чрез която не са приложени каквито и да било разпоредби от правото на Съюза.

Заклученията на Ústavní soud (Конституционен съд), които са задължителни за запитващата юрисдикция, до известна степен обаче зависят от правилния отговор на въпроса за естеството на документ V I 1, издаван въз основа на Регламент № 555/2008. Ústavní soud (Конституционен съд) обръща внимание на това, че естеството на документ V I 1 има значение в настоящия случай, и същевременно подчертава, че не е компетентен да проучва как трябва да се прилага правото на Съюза, нито произволно да тълкува съдържанието му. Ето защо правото на Съюза има ключово значение, за да се определи дали е правилно първоначалното становище на запитващата юрисдикция [към което се присъединява и Ústavní soud (Конституционен съд)], че документ V I 1 не е само административно изискване за вноса на вино на територията Европейския съюз. В този контекст ключово значение имат разпоредбите от Регламент № 555/2008. Тъй като настоящият случай се отнася за освобождаване от отговорност за административно нарушение, съответстващо на практика на нарушение на Регламент № 1308/2013, по-нататък запитващата юрисдикция се позовава на съответните разпоредби от този регламент.

II. А. Националното право

8. Съгласно член 39, параграф 1, буква ff) от Закон № 321/2004 юридическото лице или стопанският субект, който е физическо лице, извършва административно нарушение, ако в качеството си на производител или на лице, предлагащо продукт на пазара, не изпълни задължение, установено в разпоредбите от правото на Европейския съюз, регулиращи лозарството, винарството и търговията с продукти [във винарския сектор].
9. Съгласно член 40, параграф 1 от Закон № 321/2004 юридическото лице не носи отговорност за административното нарушение, ако докаже, че е положило всички усилия, което е можело да се очакват от него, за да избегне неизпълнението на задължението.

III. В. Правото на Съюза

10. Член 40 от Регламент № 555/2008 гласи: *„Сертификатът и докладът за извършен анализ, посочени съответно в член 82, параграф 3, буква а) и буква б) от Регламент (ЕО) № 479/2008, представляват един документ, в който:*
 - а) *частта „сертификат“ се изготвя от орган на третата страна, от която пристигат продуктите;*
 - б) *частта „доклад за извършен анализ“ се изготвя от официална лаборатория, призната от третата страна, от която пристигат продуктите“.*
11. Член 41 Регламент № 555/2008 гласи: *„Докладът за извършен анализ включва следната информация:*

- a) в случаите на вина и гроздова мъст в процес на ферментация:
- i) общо алкохолно съдържание по обем;
 - ii) действителното алкохолно съдържание по обем;
- б) в случаите на гроздова мъст и гроздов сок, плътността;
- в) в случаите на вина, гроздова мъст и гроздов сок: **[ориг. 4]**
- i) общият сух екстракт;
 - ii) общата киселинност;
 - iii) съдържанието на летлива киселина;
 - iv) съдържанието на лимонена киселина;
 - v) общото съдържание на серен диоксид;
 - vi) наличието на сортове, получени чрез интерспецифично кръстосване (директни производителски хибриди или други сортове, които не принадлежат към вида *Vitis vinifera*)“.
12. Член 43, параграф 1 от Регламент № 555/2008 гласи: „Сертификатът и докладът за извършен анализ за всяка партида, предназначена за внасяне в Общността, се изготвят на един и същ *V I I* документ.
- Документът, посочен в първа алинея се изготвя върху *V I I* формуляр, съответстващ на показания в приложение IX образец. Той се подписва от служител на официален орган и от служител на призната лаборатория, както е посочено в член 48“.
13. Член 48, параграф 1, първо изречение от Регламент № 555/2008 гласи: „Комисията съставя и актуализира списъци с наименованията и адресите на органите и лабораториите, както и на винопроизводителите, упълномощени да изготвят документ *V I I*, въз основа на съобщенията от компетентните органи на трети страни. Комисията осигурява публикуването на имената и адресите на тези органи и лаборатории в интернет“.
14. Член 51 от Регламент № 555/2008 гласи: „Когато компетентните органи на дадена държава членка предполагат, че даден продукт с произход от трета страна не съответства на член 82, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 479/2008, те незабавно уведомяват за това Комисията“.
15. В приложение IX към Регламент № 555/2008 е предвиден образец на формуляр *V I I*, в чиято точка 9 е включен следният текст, в който правилните отговори трябва да бъдат отбелязани с кръстче: „Описаният по-

горе продукт ⁽³⁾ □ е/□ не е предназначен за пряка консумация от човека, отговаря на определенията или категориите на Общността за лозаро-винарски продукти и е бил произведен при използването на енологични практики ⁽³⁾ □ препоръчани и публикувани от OIV/□ разрешени от Общността“. Забележката ⁽³⁾ в този текст е препратка към указание, съгласно което правилният отговор трябва да се отбележи с кръстче („x“). Съкращението OIV означава Международната организация по лозарство и винарство.

16. Член 80, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 гласи: „Продуктите, изброени в приложение VII, част II, не се предлагат на пазара в Съюза, ако:
- а) са приготвени чрез използване на неразрешени в Съюза енологични практики;
 - б) са приготвени чрез използване на неразрешени национални енологични практики; или
 - в) не съответстват на правилата, установени в приложение VIII“.

III. Анализ по отправеното преюдициално запитване

17. Както запитващата юрисдикция вече посочи по-горе, в основата на оплакванията в жалбата, за които се отнасят отправените преюдициални въпроси, стои тълкуването и прилагането на национално правило относно освобождаването от отговорност за административно нарушение. По тази проблематика обвързващо заключение в настоящия случай дава Ústavní soud (Конституционен съд), който обаче подчертава, че не е орган, компетентен да извърши надлежно тълкуване на съдържанието на правото на Съюза. Отправна точка за Ústavní soud (Конституционен съд) е виждането, че издаваният въз основа на Регламент № 555/2008 документ V I 1 не е само административно изискване за вноса на вино на територията на Европейския съюз. В това отношение Ústavní soud (Конституционен съд) споделя правното становище, изразено от запитващата юрисдикция в нейното решение от 26 април 2018 г. [...].

III. A. Естеството на документ V I 1

18. Що се отнася до естеството на документ V I 1, запитващата юрисдикция възнамерява да се придържа към първоначално изказаното правно становище, а при необходимост да внесе уточнения в него предвид позицията на Ústavní soud (Конституционен съд).
19. Според запитващата юрисдикция по значението си документ V I 1 не може да бъде сведен само до административна формалност за митнически цели, от която търгуващото с вино лице не може да прави никакви заключения относно качеството на внесеното вино. Регламент № 555/2008 до голяма степен се основава на доверието [ориг. 5] на Европейския съюз към

сертификатите, които се издават от одобрени органи от трети страни и в които се удостоверява, че продуктът е произведен чрез използване на разрешени от Европейския съюз енологични практики (и съответно отговарящи на енологичните практики на OIV).

20. От Регламент № 555/2008 не следва изрично, че Европейският съюз е одобрил или по друг начин дал разрешение кои държавни органи или лаборатории от трети страни могат да издават документ V I 1. Въз основа на регламента Комисията единствено поддържа списък на органите, които в съответната страна са оправомощени да издават документа. Самото одобряване се извършва от третата страна, а не от Европейския съюз. От друга, страна регламентът не може да замести актовете от международното публично право, поради което с него например не се уреждат отношенията между третите страни и Европейския съюз. Регламентът съответно не дава право на третата страна да посочи който и да било орган, ако Европейския съюз не го приеме с някакъв акт от международното публично право (дори това да се прави имплицитно). Чрез вписването на оправомощения орган на третата страна в списъка по член 48 от Регламент № 555/2008 Европейският съюз най-малкото приема този орган като орган, упълномощен да издава сертификати, които ще бъдат признавани от него.
21. С правната уредба, съдържаща се в дял III от Регламент № 555/2008, а именно стандартизацията на документите, придружаващи продуктите от винения сектор, очевидно се цели улесняване на международната търговия с такива продукти с помощта на един от типичните инструменти в международната търговия (а в Европейския съюз и на основния принцип, на който се основава свободното движение на стоки), какъвто е признаването на удостоверения — в случая признаване на сертификати от трета страна, издадени в съответствие със стандартизирания документ V I 1.
22. В този контекст Krajský soud (Окръжен съд) не се съмнява, че самият Европейски съюз още чрез текста на разпоредбите от Регламент № 555/2008 и чрез вписването на одобрените органи в списъка, воден по член 48 от същия регламент, се доверява на сертификатите, издавани от тези органи, и признава същите сертификати, без да е необходимо да се изпълняват други формалности. Очевидно това доверие не може да бъде неограничено и в самия регламент се предвижда възможност за установяване на злоупотреба с него (вж. например член 51). В този случай обаче Европейският съюз може да защити пазара си с помощта на актове от международното публично право, без да е необходимо ангажиране на евентуално дълъг законодателен процес на равнището на Съюза. Поради това е очевидно, че Европейският съюз може да вземе сравнително ефективни мерки, а ако не го направи трябва да се счита, че той продължава да има доверие на органите, одобрени от третата страна и вписани в списъка по член 48 от Регламент № 555/2008.
23. Противната страна в допълнение представя редица документи, които трябва да докажат, че административните органи на Чешката република са

уведомили Комисията за проблемите, свързани с произвежданите в Молдова вина, и че в това отношение са проведени няколко двустранни срещи между чешката и молдовската страна. Тези документи обаче са доказателство най-вече за активността на чешките органи едва след извършването на разглежданите административни нарушения и не оборват факта, че Европейският съюз като цяло възнамерява да продължи да се доверява да сертификатите, издавани от одобрените от Молдова органи. Независимо от това дали липсата на реакция от страна на Комисията е умишлена или по-скоро се дължи само на недостатъчна комуникация с чешките национални органи, тези индивидуални усилия на последните органи за промяна на процедурата на одобрения молдовски орган за тестването на изнасяните вина и издаването на сертификати въз основа на документ V I 1 не могат да засегнат естеството на този документ. Трябва да се отбележи, че запитващата юрисдикция няма данни за конкретните проблеми, които се изтъкват в контекста на вноса на вино от Молдова, и тази проблематика по никакъв начин не е разглеждана по-подробно в административното производство (в частно не е обсъждано по-подробно до каква степен жалбоподателят е трябвало да знае за тези проблеми).

24. С оглед на гореизложените съоръжения запитващата юрисдикция счита, че документ V I 1 не е само административна формалност за митнически цели и че съдържащият се в този документ сертификат може да създаде увереност у търгуващото с вино лице, че внасяното вино отговаря на определените стандарти за качество. [ориг. б]

III. Б. Последници за прилагането на националното право

25. Ако Съдът на Европейския съюз се съгласи с изложеното по-горе правно становище, Krajský soud (Окръжен съд) счита за уместно да се изяснят конкретните последици от това становище за последващото прилагане на националното право, и по-специално на правилото по член 40, параграф 1 Закон № 321/2004 относно оневиняването.
26. Основният извод, който правят от посоченото правно становище запитващата юрисдикция и впоследствие Ústavní soud (Конституционен съд), е, че съществува възможност съответното лице да се освободи от отговорност за административно нарушение — изразяващо се в предлагане на пазара на вино, което не е било произведено в съответствие с разрешените от Европейския съюз енологични практики — като се позове на сертификата, съдържащ се в документ V I 1. Снабдяването с такъв сертификат евентуално означава, че лицето е положило всички усилия, които може да се очакват от него, за да избегне неизпълнението на задължението. След като правната уредба се основава на доверието на Европейския съюз в съответствието на сертификатите, издавани от одобрените органи на трети страни в рамките на документ V I 1, с истината, то по принцип би било трудно да се обоснове искането търгуващите субекти с вино, което е придружено с документ V I 1, все пак да не се доверяват на

сертификата и да проверяват дали същият отговаря на истината. Искането от такива субекти да извършват последващи анализи (ако няма основателни съмнения, че сертификатът не отговаря на истината) противоречи на същността на правната уредба в дял III от Регламент № 555/2008. Тази правна уредба по същество би била напълно ненужна, ако търгуващите с вино лица трябва по собствена инициатива допълнително да предоставят идентичен по съдържание сертификат, че характеристиките на виното отговарят на критериите, изисквани от Европейския съюз.

27. Ако одобреният орган от трета страна удостовери в документ V I 1, че продуктът е бил произведен чрез използване на енологични практики, които са разрешени от Европейския съюз (и съответно отговарят на енологичните практики на OIV), то търгуващото лице с вино, което е придружено с такъв документ, може да разчита, че този сертификат отговаря на истината. Без значение е при това, че от самия сертификат не е видно какви точно анализи са били проведени и какви са били резултатите от тях.
28. Трябва обаче да се подчертае, че възможността за освобождаване от отговорност за административно нарушение не означава, че лицата, търгуващи с вино, което е придружено с документ V I 1, съдържащ съответния сертификат, трябва автоматично да бъдат освобождавани от отговорност за административни нарушения, изразяващи се в неспазване на разрешените от Европейския съюз енологични практики. Решението дали в конкретния случай позоваването на съдържанието на документ V I 1 е достатъчно за освобождаване от отговорност налага анализ на всички обстоятелства в случая. Най-общо казано, въз основа на документ V I 1 търгуващото с вино лице може като цяло надлежно да презумира, че виното отговаря на критериите за качество. Може обаче да се установят обстоятелства, които в конкретния случай оборват тази презумпция или правят невъзможно идентифицирането на виното със съответния документ V I 1.
29. Както доверието на Европейския съюз в съответствието на сертификата с истината не е безгранично (вж. например възможността за предприемане на действия по член 51 Регламент № 555/2008, което може да доведе до евентуални по-нататъшни стъпки от Комисията спрямо одобрените органи от трети страни), така и търгуващото с вино лице не може безгранично да се доверява на съответствието на сертификата с истината. Позоваването на сертификата съответно не може да се счита за полагане на всички усилия, когато извършителят на административното нарушение е знаел или е трябвало да знае, че със степен на вероятност, което не може да се пренебрегне, е възможно внесеното вино да не отговаря на изискванията за енологичните практики.
30. Както посочва Ústavní soud (Конституционен съд), в конкретния случай трябва да се прецени дали проверката е извършена непосредствено при вносителя или при неговия продавач нататък по веригата, дали е извършена

непосредствено след вноса или по-скоро след значителен период от време, както и дали са налице обстоятелства, които поставят под въпрос валидността на сертификата в документ V I 1. Ако се стигне да налагане на административно наказание, тежестта на доказване при тези обстоятелства се носи от административния орган.

31. Според Ústavní soud (Конституционен съд) административният орган преди всичко трябва да докаже евентуалните съмнения за това дали провереното вино фактически е виното, за което е издадено сертификата в документ V I 1, и дали това вино не е било обект на машинации след издаването на сертификата. Ако [ориг. 7] този вид съмнения бъдат подкрепени с конкретни фактически констатации, търгуващото с вино лице трябва да ги опровергае, за да може да се приеме, че въпросното вино съответства на документа V I 1. Следователно, само в тази хипотеза възприетата от това лице презумпция, че виното отговаря на критериите за качество — която презумпция произтича от документ V I 1 — може да има реална основа.
32. В разглеждания случай жалбоподателят не представя в административното производство конкретни документи V I 1, а само иска чрез тези документи да се съберат доказателства. Административните органи обаче не искат посочените документи да бъдат представени, тъй като считат, че за разрешаването на спора те изобщо не са необходими. Макар предвид тези обстоятелства да е възможно отправените преюдициални въпроси да се сметат единствено за теоретични, отговорът на тях има съществено значение за разрешаването на спора от запитващата юрисдикция. Ако документ V I 1 по същество е само административна формалност за нуждите на вноса на вино, а търгуващото с вино лице не може от него да прави никакви заключения за качеството на виното, то в разглежданото административно производство изобщо не би било необходимо да се искат конкретните документи V I 1. В резултат съответното оплакване от жалбата ще се окаже несъстоятелно. Ако обаче документ V I 1 не е само административна формалност, приложение ще намери еднозначното виждане на Ústavní soud (Конституционен съд), че снабдяването с този документ може да доведе до освобождаване на жалбоподателя от отговорност, като в този контекст административните органи ще трябва да анализират и оценят конкретните фактически обстоятелства в случая, за да се определи дали жалбоподателят действително се освобождава от отговорност за административното нарушение. В резултат административното решение ще трябва да се отмени, а в по-нататъшното производство административният орган трябва да анализира и оцени този вид обстоятелства.

III. В. Съответствието с правото на Съюза на националното правило относно оневиняването

33. Макар запитващата юрисдикция да не се съмнява в съответствието на описаните по-горе последици от прилагането на националното право с правото на Съюза, тя решава да отправи и втория въпрос, като прави това

преди всичко, за да се избегне възможността за твърде тясно разбиране на [първият] преюдициален въпрос поради неправилно определяне на това в каква степен настоящият случай засяга правото на Съюза и в каква степен става въпрос за тълкуване на чисто национална правна уредба. Освен това възможността за оневиняване косвено засяга и изпълнението на самите разпоредби от правото на Съюза, посветени на енологичните практики, а именно член 80, параграф 2 от Регламент № 1308/2013. Поради същата причина според запитващата юрисдикция Съдът на Европейския съюз трябва да може да се произнесе не само по естеството на документ V I 1, но и като цяло по правното становище, представено от запитващата юрисдикция [и Ústavní soud (Конституционен съд)], във връзка с прилагането на националното право и то в по-широк контекст.

34. Тъй като от гледна точка на правото на Съюза е без значение доколко националното правило е изрично уредено в текста на закона, за нуждите на втория въпрос запитващият съд пристъпва към формулиране на конкретното национално правило, намиращо приложение в разглеждания спор, което преди всичко произтича от разпоредбата на член 40, параграф 1 от Закон № 321/2004, а впоследствие е конкретизирано в заключенията на Ústavní soud (Конституционен съд), формулирани по настоящия случай. Предвид естеството на правораздавателната дейност на Ústavní soud (Конституционен съд) това национално правило трябва да се счита в конкретния случай за окончателно и задължително за всички съдилища. Въпросното правило, чието съответствие с правото на Съюза обсъжда запитващата юрисдикция, може да се обобщи по следния начин: Лицето, което търгува с внесено от Молдова вино, може да се освободи от отговорност за административно нарушение, изразяващо се в предлагане на пазара на вино, приготвено чрез използване на неразрешени в Европейския съюз енологични практики, ако националните органи не оборят възприетата от това лице презумпция, че виното е било произведено чрез използване на разрешени от Европейския съюз енологични практики, въз основа на документ V I 1, издаден от молдовските органи съгласно Регламент № 555/2008.
35. Както бе посочено по-горе, прилагането на посоченото правило налага да се отчетат редица фактически обстоятелства, а от самото правило се предвиждат много изключения. Вторият въпрос съответно се отнася за това дали от гледна точка на правото на Съюза възможността за освобождаване от отговорност за административно нарушение въз основа на посочените обстоятелства по принцип е изключена или пък от правото на Съюза възникват други пречки за прилагането на това правило, които трябва да се анализират от националните органи. **[ориг. 8]**
36. Тъй като запитващата юрисдикция не вижда никакви пречки за прилагането на посоченото национално правило (ако Съдът на Европейския съюз приеме, че документ V I 1 не е само административна формалност за митнически цели), той не счита за необходимо да излага допълнително доводи в подкрепа на това становище.

IV. Диспозитив

37. Въз основа на гореизложените съображения Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно) отправя до Съда на Европейския съюз следните въпроси:

- 1) Трябва ли документ V I 1 — издаден въз основа на Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор — съдържащ сертификат от одобрен национален орган от трета държава, че продуктът е произведен чрез използване на енологични практики, които са препоръчани и публикувани от OIV [Международната организация по лозарство и винарство] или разрешени от Общността, да се счита само за административно изискване за вноса на вина на територията на Европейския съюз?
- 2) Допуска ли правото на Съюза национално правило, съгласно което лицето, търгуващо с внасяно от Молдова вино, може да се освободи от отговорност за административно нарушение, изразяващо се в предлагане на пазара на вино, приготвено чрез използване на неразрешени в Европейския съюз енологични практики, ако националните органи не са оборили по отношение на това лице презумпцията, че виното е било произведено чрез използване на разрешени от Европейския съюз енологични практики, която презумпция лицето е можело да възприеме въз основа на документ V I 1, издаден от молдовските органи в съответствие с Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор?

[...] [процедурни съображения по националното право]

[...] [указания за възможностите за обжалване]

Бърно, 14 януари 2020 г.

[...] [подпис]